

ת"פ 58723/03/14 - מדינת ישראל נגד ראאד אקרע

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 58723-03-14 מדינת ישראל נ' אקרע(עציר)
ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ראאד אקרע (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד נטליה אוסטרובסקי

ב"כ הנאשם: עו"ד היאב עבד אל חי

גזר דין
(בעניינו של נאשם 1)

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

א. **כניסה לישראל שלא כחוק**, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ב. **קבלת רכב גנוב**, עבירה לפי סעיף 413 י' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

ג. **נהיגה פוחזת של רכב**, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") ביחד עם נאשם 2, שהו בישראל שלא כחוק. ביום 24.3.14 בערב התפרץ אחר לרכב מסוג "מיצובישי", הניעו ונסע מן המקום. בהמשך העביר האחר את הרכב לנאשמים. הנאשם נהג ברכב. בהמשך, הגיעו שוטרים למחסום ואחד השוטרים סימן לנאשמים לעצור. הנאשם הגביר את מהירות נסיעתו, עלה עם הרכב על החרוטים והדוקרנים שהוצבו על הכביש, והמשיך בנסיעה. לאחר מכן, עצר הנאשם על הרכב בשול הדרך, והנאשמים נמלטו מהרכב רגלית לעבר השיחים והסתתרו עד אשר נתפסו על-ידי השוטר.

3. כמו-כן, צירף הנאשם תיק נוסף (ת"פ (ת"א) 16726-09-13) (להלן: "התיק המצורף"), שבו הורשע על-פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

4. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק המצורף, ביום 4.9.13 שהה הנאשם בישראל, בבני ברק, שלא כדין.

5. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, ללא הסכמה לעונש.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד תמיר גינדין ונדב רייכמן, הנאשם יליד 1982, הורשע בשני תיקים כמפורט לעיל. הערך החברתי הינו הפגיעה בריבונות המדינה, ברכוש הציבור והפרט וסיכון המשתמשים בדרך. הנאשם נכנס לישראל כדי לעבור עבירה, והיה חלק מחולייה, שבה לכל אחד היה תפקיד, כאשר תפקידו של הנאשם היה לקבל את הרכב הגנוב ולהסיעו, ביחד עם נאשם 2. הנאשם לא שעה לדרישת השוטרים לעצור, ונהג באופן שיש בו כדי לסכן את כלל הציבור. הנאשם הגביר את מהירות נסיעתו ועלה על דוקרנים, עד אשר נמלט רגלית מהרכב ונתפס. מדובר בעבירות שהן רעה חולה בישראל, כאשר נכנסים תושבי שטחים כדי לגנוב רכבים. הפגיעה הינה בקורבן ממנו נגנב הרכב ופגיעה בציבור כולו. מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לאכיפה. יש לבכר את שיקולי הרתעת היחיד והרבים. לחובת הנאשם שמונה הרשעות קודמות בעבירות של כניסה לישראל ובעבירות רכוש. אין ליצור אחידות בענישה מול נאשם 2 וזאת לאור השוני בחלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים, ולאור ההבדל בעבר הפלילי של הנאשם.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד היאב עבד אל חי, הנאשם הודה בכתב האישום בהזדמנות הראשונה, צירף תיק נוסף, וכתב האישום תוקן לקולא באופן משמעותי, כך שעבירת הגניבה הומרה לעבירה של קבלת רכב גנוב. עבירות אחרות נמחקו. אין המדובר בכנופיה שבה היה חבר הנאשם. לטענת הנאשם הוא הסתובב ליד צומת גהה, הגיע בחור וביקש שיעביר את הרכב לשטחים, ומשם החל האירוע. אין לחובת הנאשם הרשעות מבתי משפט ישראליים בעבירות רכוש, למעט הרשעה מבית-משפט לנוער שהתיישנה. לכן, אין המדובר בעבריין רכוש, אשר כל פעם נכס למדינת ישראל כדי לעבור עבירות רכוש. יש לשקול את השיקול השיקומי. הנאשם התארכ, ועתיד להינשא ולהקים תא משפחתי ומנסה לשנות דרך חיים ודפוסי התנהגות. עוד יש להתחשב בשיקול אחידות הענישה, בהתחשב בכך שעל נאשם 2 נגזר, במסגרת הסדר טיעון, עונש מאסר של שישה חודשים. בהסדרי טיעון בתיקים קודמים הסכימה המאשימה לרמות ענישה שאינן עולות על שנת מאסר, כולל הפעלת מאסרים על תנאי. מתחם העונש ההולם הינו בין 8 ל- 15 חודשים, וראוי לאמץ את הרף התחתון של המתחם.

דין

8. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר משמעותי לצד עונשים נוספים.

9. במקרה דנן כל כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגין כל כתב אישום מתחם עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הגנה על קניינו של הפרט (בעבירת קבלת רכב

גנוב), סיכון המשתמשים בדרכים (בעבירת הנהיגה הפוחזת) ופגיעה בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה (בעבירת השהייה הבלתי חוקית).

12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית בערכים החברתיים המוגנים. הנאשם נכנס לשטחה של ישראל שלא כדין, קיבל לידיו רכב אשר נגנב קודם לכן, ונסע בו בכביש מס' 5 ממערב למזרח, לאחר מכן לא שעה לדרישת השוטרים לעצור, הגביר את מהירות נסיעתו, על דוקרנים, ולאחר שעצר את הרכב נמלט מהרכב רגלית. בכך פגע הנאשם באופן משמעותי בערכים המוגנים הן במישור הרכושי-קנייני והן בנהיגה הפוחזת אשר עלולה ליצור סיכון למשתמשים בדרך.

13. הנאשם אמנם הורשע בעבירה של קבלת רכב גנוב, ולא בגניבת הרכב ובכך כתב האיטום תוקן במידת מה לקולא, ואולם ניכר כי עבירה זו הינה חלק בשרשרת העבירות אשר מאפשרות את ביצוע הגניבה, כאשר אדם אחד גונב את הרכב, ואחר מקבל אותו ונוהג בו לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית. לא בכדי קבע המחוקק לעבירה של קבלת רכב גנוב, לפי סעיף 413 י' לחוק העונשין עונש מרבי של שבע שנות מאסר, שהינו זהה לעונש המרבי אשר נקבע לצדה של עבירת גניבת הרכב לפי סעיף 413 ב' (א) לחוק.

14. בנוגע לנזקי גניבות הרכבים מן הראוי להפנות לדברי כב' השופט י' עמית, בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10), אשר נאמרו אמנם בהקשר של דיני המעצרים, ואולם כוחם יפה אף לנושא הענישה:

"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא... שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גם בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

14. השילוב של עבירות רכוש ועבירות הכניסה לישראל יוצר חומרה של ממש. בעניין זה יש להדגיש כי בתי המשפט נוהגים בגישה סלחנית ומקלה כלפי שוהים בלתי חוקיים, אשר מובאים לדין בגין עבירות של כניסה לישראל בלבד, ללא עבירות נלוות. הגישה השיפוטית הינה שיש לנהוג במידת הרחמים כלפי אדם אשר נכנס לישראל אך ורק כדי לשבור שבר ולהביא לחם לביתו בעמל כפיו. ברם, גישה זו אינה יכולה להיוותר על כנה במקרה של נאשם, אשר נכנס לישראל כדי לבצע עבירות רכוש שפוגעות בציבור בישראל. במקרים מסוג זה, נדרשת ענישה מחמירה יותר, אשר תהלום את חומרת המעשים. מאידך גיסא, מובן הדבר שלגבי עבירת קבלת הרכב הגנוב שלעצמה, אין מקום להחמיר בעונשו של הנאשם, רק מפאת העובדה שמדובר בשוהה בלתי חוקית.

15. ברע"פ **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (15.5.06) קבע כב' השופט א' רובינשטיין את הדברים הבאים בנוגע לגניבות רכב, אשר לא נס ליחם:

"...למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות

הכרוכות בכך".

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות של שהייה בלתי חוקית לצד קבלת רכב גנוב ועבירות נלוות מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות ממשיות כמפורט להלן:

א. בת"פ (נת' 27269-12-09 **מדינת ישראל נ' לולו**) (29.12.09) (כב' השופט ח' טרסי) הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירות של שהייה שלא כדין, קבלת רכב גנוב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, הפרעה לשוטר ושימוש במסמך מזויף. הנאשם נדון ל- 13 חודשי מאסר בפועל (סה"כ 21 חודשים כולל הפעלת תנאים).

ב. בת"פ (פ"ת) 19443-03-14 **מדינת ישראל נ' חסאסנה** (10.9.14) הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירות של ניסיון גניבת רכב וכניסה לישראל שלא כחוק, וצירף תיק נוסף שבו הורשע בהתחזות כאדם אחר ושיבוש מהלכי משפט, ונדון לעונש של 13 חודשי מאסר בפועל (16 חודשים כולל הפעלת תנאי).

ג. בת"פ (פ"ת) 27205-05-14 **מדינת ישראל נ' אבו נעמה** (10.6.14) הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירות של קבלת רכב גנוב, שהייה שלא כדין, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, ונדון, במסגרת הסדר טיעון, לעונש של 9 חודשי מאסר בפועל (12 חודשים כולל הפעלת תנאי).

ד. בת"פ (ראשל"צ) 28641-11-12 **מדינת ישראל נ' גורעאני** (12.2.13) (כב' השופטת ש' זמיר) הורשע נאשם, בגיר-צעיר, נעדר עבר פלילי, בעבירות של קבלת רכב גנוב, נהיגה ללא רישיון, חוסר פוליסה ושהייה בלתי חוקית, ונדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל. נקבע מתחם שבין 7 ל- 15 חודשי מאסר.

ה. בת"פ (פ"ת) 53961-09-12 **מדינת ישראל נ' עודה** (20.2.14) הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירות של קבלת רכב גנוב בצוותא, החזקת כלי פריצה, כניסה לישראל שלא כחוק והפרעת שוטר במילוי תפקידו, ונדון, במסגרת הסדר טיעון, לעונש של שישה חודשי מאסר בפועל.

17. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית ועבירות נלוות מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 5691/09 **גבארין נ' מדינת ישראל** (11.10.09) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, חבלה במזיד, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא רישיון רכב וללא ביטוח תקף והסתייעות ברכב לביצוע פשע ונדון לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ב. בע"פ 3802/10 **אלון נ' מדינת ישראל** (26.10.10) נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות ברכב לפי סעיף 338 לחוק העונשין, לצד עבירות לפי סעיף 243 ו-244 לחוק העונשין ונדון ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

ג. בע"פ 8116/10 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (10.3.11) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של נהיגה בפזיזות לפי סעיף 338(1) לחוק העונשין, היזק בזדון והעלבת עובד ציבור, ונדון ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

ד. בת"פ (י-ם) 2123-09 **מדינת ישראל נ' אלשיך** (1.7.13) (כב' השופטת מאק-קלמנוביץ', סג"נ) הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה פוזת של רכב, הסעת

תושב זר ועבירות נלוות, ונדון ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

ה. בת"פ (פ"ת) 2649-10-12 **מדינת ישראל נ' עיסא** (23.1.13) נדון נאשם אשר הורשע בעבירות של הסעה שלא כדין, מעשה פזיזות ורשלנות, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, נהיגה ברכב לגביו ניתנה הודעת איסור שימוש, התנגדות בכוח למעצר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לעונש של 13 חודשי מאסר בפועל.

ו. בת"פ (רמ') 12770-06-09 **מדינת ישראל נ' אשרף** (16.9.09) נדון נאשם שהורשע על-פי הודאתו בעבירות של שהייה שלא כדין, הסעה שלא כדין, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח ומעשה פזיזות ורשלנות, לעונש של שנת מאסר בפועל.

ז. בת"פ (כ"ס) 7756-04-10 **מדינת ישראל נ' כטאב** (14.7.11) נדון נאשם אשר הורשע בעבירות של הסעה שלא כדין, נהיגה בקלות ראש, הסעת נוסעים מעל המותר ואי חגירת חגורת בטיחות, לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל.

ח. בת"פ (ב"ש) 30887-11-13 **מדינת ישראל נ' רשיד** (30.1.14) (כב' השופט ד' בן-טולילה) הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה פוחזת של רכב, הסעת תושב זר ונהיגה ללא רישיון וללא פוליסה ונדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל. נקבע מתחם עונש הולם בין 8 ל- 16 חודשי מאסר.

18. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; בכל הנוגע לתכנון המוקדם, הרי שלא הוכח על-ידי המאשימה קיומו של תכנון מוקדם, וזאת על אף העובדה שהרכב נגנב על-ידי אדם אחר, והועבר אל הנאשם, ביחד עם הנאשם 2, כאשר הנאשם נהג ברכב בכביש מספר 5 לכיוון מזרח. לעומת זאת, אף לא הוכח על-ידי ההגנה כי מדובר בחבירה ספונטאנית, וזאת על אף שזו הייתה גרסת הנאשם בחקירתו. יודגש כי הנטל אשר מוטל על ההגנה להוכיח נסיבות הקשורות בביצוע העבירה הינו ברמה של מאזן הסתברויות, וההגנה לא עמדה בנטל האמור.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה**; חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הינו המרכזי והדומיננטי. הנאשם הוא זה שנהג ברכב הגנוב, והוא זה שניסה להימלט באמצעות הרכב מן השוטרים, תוך שהגביר את מהירות הנסיעה, עלה על דוקרנים, עד שנעצר. גם פערי הגילאים בין הנאשמים, כאשר הנאשם יליד 1982 ואילו נאשם 2 יליד 1994, מחזק את המסקנה בדבר חלקו המרכזי של הנאשם בביצוע העבירה.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לתיק המקורי הינו החל משמונה ועד עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל. בכל הנוגע לתיק המצורף, הרי שמתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי וכלה בשישה חודשי מאסר בפועל.

20. לא קיימת עילה לחרוג מן המתחם, לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור או לקולא משיקולי שיקום. עם זאת, יצוין כי לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם עתיד להינשא לאחר שחרורו, ובכוונתו להקים תא משפחתי לנסות לשנות את דפוסי התנהגותו.

גזירת העונש המתאים לנאשם

עמוד 5

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** מובן הדבר כי עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת יפגע בנאשם, שהינו יליד 1982, אם כי הנאשם נשא בעבר בעונשי מאסר, לא אחת.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם;** הנאשם התארס ועתיד להינשא לאחר שחרורו, ומכאן שתקופה מאסר ארוכה תפגע בארוסתו.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשם הודה באשמה בהזדמנות הראשונה, ונטל אחריות מלאה למעשיו.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו.** לחובת הנאשם עבר פלילי משמעותי אשר כולל שמונה הרשעות קודמות, בעבירות של ניסיון לגניבת רכב, כניסה לישראל שלא כחוק במספר מקרים, התחזות כאדם אחר (במספר מקרים) הפרעת שוטר במילוי תפקידו, תקיפת שוטר במילוי תפקידו, פריצה לרכב בכוונה לגנוב. קיומן של עבירות קודמות בעבירות רכוש בנוגע לרכב, ובפרט הרשעתו האחרונה משנת 2013, בבית משפט צבאי, בעבירה של ניסיון לגניבה רכב, מצביעה על כך שהנאשם לא הפיק לקח כלשהו מהרשעותיו הקודמות. עם זאת, יש לציין כי בבתי משפט בישראל אין לחובת הנאשם הרשעות בעבירות רכוש, למעט הרשעה מבית-משפט לנוער משנת 1997 אשר התיישנה.

22. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם שב ומבצע עבירות רכוש, כאשר רק בשנת 2013 נדון בבית-משפט צבאי בגין עבירה של ניסיון לגניבת רכב, ולא היה במאסר שהוטל עליו כדי להרתיעו מלשוב לסורו. כן יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם לשכיחותן הרבה של העבירות, לרווח הכספי הקל שבצידן, לקלות ביצוען, ולקושי באכיפתן. מדובר בעבירה אינסטרומנטאלית, אשר מבוצעת למטרה כלכלית. בשל כך מן הראוי שרמת הענישה תהיה כזו שתוחלת התועלת למבצע העבירה תהיה נמוכה מתוחלת הסיכון שלו בהתחשב בסיכויי שייתפס ובעונש שיוטל עליו.

23. שיקול נוסף נוגע לאחידות בענישה, כאשר נאשם 2 הורשע בתיק זה בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, סיוע לקבלת רכב גנוב והפרת הוראה חוקית, וצירף תיק נוסף בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, ונדון במסגרת הסדר טיעון לשישה חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. לאור העובדה שנאשם 2 הורשע בסיוע לקבלת רכב גנוב, ואילו הנאשם הורשע בביצוע עיקרי של קבלת רכב גנוב, וכן בעבירה של נהיגה פוחזת של רכב, כאשר הנאשם הוא זה שנהג בפועל ברכב, מובן הדבר שעונשו של הנאשם צריך להיות גבוה באופן משמעותי מעונשו של נאשם 2. בהקשר זה יש ליתן את הדעת אף לכך שנאשם 2 הינו נעדר עבר פלילי, ואילו הנאשם הינו בעל עבר פלילי, ואף תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי.

24. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם בגין התיק המקורי עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית, בחלקו האמצעי של המתחם, לצד עונשים נלווים. בגין התיק המצורף, יש להוסיף לעונש של הנאשם עונש מאסר של חודש נוסף. כמו-כן, יש להפעיל את עונש המאסר על תנאי במצטבר.

הרכיבים הכספיים

25. מדובר בעבירות אשר מבוצעות למען בצע כסף, ולכן יש להטיל אף ענישה כלכלית בגינן, זאת תוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם. כמו-כן, גניבת הרכב גורמת לפגיעה, ולו לעוגמת נפש, לבעלים של הרכב, וזאת אף כאשר הרכב מושב בסופו של דבר לבעליו. בגין כך יש לפצות את בעל הרכב.

סוף דבר

26. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **15 חודשי מאסר בפועל** שמניינם מיום מעצרו, 24.3.14.
- הצדדים יגישו הודעה משותפת תוך 7 ימים, לגבי ניכוי ימי המעצר מהתיק המצורף.
- ב. הפעלת עונש מאסר על תנאי של 4 חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 29653-07-12, וזאת במצטבר לעונש שמוטל בגין תיק זה, כך ש**סך הכול ישא הנאשם ב- 19 חודשי מאסר בפועל** מיום מעצרו.
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה של נהיגה פוחזת של רכב.
- ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.
- ה. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ו. פיצוי כספי בסך של 2,000 ₪ לבעל הרכב. הפיצוי יופקד בקופת בית-המשפט עד ליום 1.2.15 ויועבר לבעל הרכב בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.
- ז. קנס כספי בסך של 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.3.15. לא ישולם כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי. כל סכום שיופקד בקופת בית-המשפט ייזקף תחילה לפירעון הפיצוי.

המוצגים יושבו לבעליהם, ובהעדר בעלים יושמדו או יחולטו לפי שיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ה, 26 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים.